

DZIAŁ IV.

Czasowe zajęcie.

Art. 41. 1. W przypadkach siły wyższej lub nagłej potrzeby prezydium powiatowej rady narodowej może w drodze orzeczenia zezwolić na czasowe zajęcie cudzej nieruchomości. Gdyby potrzeba okazała się tak dalece pilna, iż nie byłoby możliwości wystąpienia o zezwolenie do prezydium powiatowej rady narodowej, zezwolenia może udzielić prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej lub właściwy komendant Milicji Obywatelskiej, z zastrzeżeniem niezwłocznego zawiadomienia prezydium powiatowej rady narodowej, które w drodze orzeczenia udzielone już zezwolenie utrzyma w mocy lub uchyli.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej może zezwolić na czasowe zajęcie nieruchomości, stanowiącej własność osoby nie będącej wykonawcą narodowych planów gospodarczych, jeżeli zajęcie konieczne jest dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do budynków i tej części nieruchomości, która jest niezbędna do korzystania z budynków. Na podstawie ust. 1 lub 2 nieruchomość nie może być zajęta dla wzniesienia trwałych budowli.

4. Prezydium powiatowej rady narodowej w ciągu czterech dni od dnia zajęcia określi w drodze orzeczenia wysokość odszkodowania za zasiewy, uprawy lub plony, które będzie wypłacone w ciągu trzydziestu dni lub — w razie istnienia przeszkód prawnych — złożone w tym terminie do depozytu sądowego; w przypadku niezachowania tego terminu prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek strony uchyli czasowe zajęcie.

5. Od orzeczenia prezydium powiatowej rady narodowej w sprawie czasowego zajęcia lub ustalenia odszkodowania strona ma prawo wnieść odwołanie do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, której orzeczenie jest ostateczne.

6. Co do sposobu ustalenia i wypłaty odszkodowania stosuje się odpowiednio zasady dekretu dotyczącego odszkodowania za zniszczenie zasiewów, upraw lub plonów. Oszacowania szkód, nie przewidzianych w obowiązujących normach szacunkowych, dokonywa się przy udziale rzeczoznawców. W przypadkach przewidzianych w ust. 2 właścicielowi należy się również odszkodowanie za pozbawienie go korzystania z nieruchomości. Wysokość tego odszkodowania określi prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie opinii rzeczoznawców po ustaniu czasowego zajęcia. W tym samym czasie ustalone będzie odszkodowanie za szkody nie objęte orzeczeniem, o którym mowa w ust. 4.

7. Czasowe zajęcie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustaje z mocy samego prawa po upływie sześciu miesięcy od daty zajęcia.

Art. 42. Do czasowego zajmowania nieruchomości dla potrzeb zakładu górniczego oraz do niezwłocznego zajmowania nieruchomości, potrzebnych w związku z ruchem zakładu górniczego, stosuje się przepisy prawa górniczego.

DZIAŁ V.

Przepisy karne.

Art. 43. 1. Kto przed uzyskaniem podlegającego wykonaniu orzeczenia wywłaszczeniowego albo bez zezwolenia właściwej władzy, wydanego w trybie określonym w dekreście, obejmuje w posiadanie cudzą nieruchomość w całości lub części albo też w inny sposób narusza cudze prawo własności nieruchomości — podlega karze aresztu do lat dwóch.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do sześciu miesięcy lub grzywny do 5.000 zł.

Art. 44. 1. Kto przeszkadza w wykonywaniu prac pomiarowych przez osoby do tego upoważnione lub nie dopuszcza ich do miejsc, wymienionych w zezwoleniu, albo przeszkadza w dokonywaniu czynności, objętych zezwoleniem, podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.500 zł.

2. Kto usuwa lub niszczy dokonywane prace pomiarowe, podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 4.500 zł. Kto wbrew zarządzeniu prezydium wojewódzkiej rady narodowej przeszkadza w objęciu nieruchomości przez ubiegającego się o wywłaszczenie, podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 4.500 zł.

3. Do orzekania właściwe są prezydium powiatowych rad narodowych.

DZIAŁ VI.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 45. Uchyła się przepis art. 37 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109).

Art. 46. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

32

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 stycznia 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez Izrael Protokołu o klauzulach arbitrażowych, podpisanego w Genewie dnia 24 września 1923 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z punktem 5 Protokołu o klauzulach arbitrażowych, podpisanego w Genewie dnia 24 września 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 84, poz. 648), nastąpiło dnia 13 grudnia 1951 r. złożenie przez Izrael dokumentów raty-

fikacyjnych powyższego protokołu, który stosownie do punktu 6 wchodzi w życie w stosunku do tego kraju z dniem 13 stycznia 1952 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*